

זוהר היומי

תיקוני הזוהר – דף קמ"ב ע"א

= תקונא חמישאה

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (קמ"א ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט התיקונים

(ישעיה סה כב) כימי העץ ימי עמי, חובא דעבדו עם נבל, לא תהא תליא ליה בישראל, דכד עבדו ית עגלא חשיב משה דישראל עבדו ליה, ואמר (שמות לב יא) למה יהו' יחרה אפה בעמה, אמר ליה קודשא בריה הוא (שם) לה רד כי שחת עמה, מיד נחית וחזא עגל דיוקנא דשור וחמור, שאיל ליה מאן עבד לה, אמר חמור, ערב רב (יחזקאל כג כ) אשר בשר חמורים בשרם, שור אמר נמי הכי, טבעת דעלה מזל שור בזמנא דאתמר בערב רב (שמות לב ג) ויתפרקו כל העם את נזמי הזהב, אזדמנת תמן, וארמי כלא אהרן בנורא, ונפקת עגלא דיוקנא דשור וחמור, בההוא זמנא צווחת רוח הקדש ואמרת, (ישעיה א ג) ידע שור קוניהו וחמור אבוס בעליו, ישראל לא ידע עמי לא התבונן.

תרגום לעברית

ועוד לא תלין נבלתו על העץ - זה אדם שהוא נבל, עליו נאמר כל המעמיד תלמיד שאינו הגון כאלו מעמיד אשרה, ומשום זה לא תלין נבלתו על העץ, שהוא עץ החיים. דבר אחר לא תלין וגומר, העץ - אלו ישראל, שנאמר בהם כימי העץ ימי עמי, החטא שעשו עם נבל, אל תתלה אותו בישראל, שפגעו את העגל, חשב משה שישראל עשו אותו, ואמר למה יהו' יחרה אפה בעמה. אמר לו הקדוש ברוך הוא, לה רד כי שחת

עמה. מיד ירד וראה עגל, דיוקן של שור וחמור, שאל אותו, מי עשה אותך? אמר החמור, הערב רב אשר בשר חמורים בשכם. גם השור אמר כן. הטבעת שעליה מזל שור, בזמן שנאמר בערב רב ויתפרקו כל העם את נזמי הזהב, הזדמן לשם, וזרק הכל אהרן לאש, ויצא עגל, דיוקן של שור וחמור. באותו זמן צווחה רוח הקדש ואמרה, ידע שור קוניהו וחמור אבוס בעליו, ישראל לא ידע עמי לא התבונן.

טקסט התיקונים

ורשיעיא מה חזו למעבד עגל, אלא ודאי אינון הוו מכשפין דפרעה, יונו'ס וימברו'ס בני בלעם, דאתמר בהון (שמות ח ג) ויעשו כן החרטומים בלטיהם, וחזו דלא הוה ממשו בהון, אתחזרו עמיה דמשה וקבילו ברית מילה, וקודשא בריך הוא ידע גלויים וסתירין, דהוה ידע בהון דאינון מגזעא בישא, כד הוה נחתא שכינתא אתמר בה (שם יד יט) ויסע מלאך האלהי'ם ההלך לפני מחנה ישראל, ולא אמר לפני העם, ובגין דא נטלו קנאה בלביהו, ואמרו (שם לב א) קום עשה לנו אלהי'ם אשר ילכו לפנינו, כגוונא דהוה אזיל קדמייכו, ובגין דא עבדו ית עגלא בחרשין דלהון, ודא איהו ידע שור קוניהו וכו', ישראל לא ידע חרשין, עמי אהרן ומשה בני עמרם לא התבוננו, ודא איהו לא תלין נבלתו על העץ, חובא דא דעם נבל לא תלין נבלתו על העץ דאינון ישראל. דבר אחר לא תלין וכו', דא גיורא דלא אתגזיר לשמא דקודשא בריך הוא, לא תליא ביה בישראל דאינון עץ, כמה דאוקמוהו (ישעיה סה כב) כימי העץ ימי עמי.

תרגום לעברית

ומה ראו הרשעים לעשות עגל? אלא ודאי הם היו המכשפים של פרעה, יונו'ס וימברו'ס בני בלעם, שנאמר בהם ויעשו כן החרטומים בלטיהם, וראו שלא היה בהם ממשות, וחזרו עם משה וקבלו ברית מילה, והקדוש ברוך הוא שיודע גלויות ונסתרות, שהיה יודע בהם שהם מגזע רע, כשהיתה יורדת שכינה, נאמר בה ויסע

מלאך האלהים' הם ההלך לפני מחנה ישראל, ולא אמר לפני העם, ומשום זה נטלו קנאה בלבם, ואמרו קום עשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו, כמו שהיה הולך לפניכם, ומשום זה עשו את העגל בכשפיהם, וזהו ידע שור קונחו וכו', ישראל לא ידע כשפים, עמי - אהרן ומשה בני עמרם - לא התבוננו. וזהו לא תלין נבלתו על העץ, החטא הזה של עם נבל, לא תלין נבלתו על העץ, שהם ישראל. דבר אחר לא תלין וכו', זה גר שלא התגיר לשמו של הקדוש ברוך הוא, לא לתלותו בישראל שהם עץ, כמו שבארוהו כימי העץ ימי עמי.

טקסט התיקונים

ועוד לא תלין נבלתו, דא נבלות הפה, על העץ דא לישינא בישא, דחובה דא גרים דימות קדם זמניה, ודא איהו כי קבור תקברנו, דבר אחר לא תלין נבלתו, דא יצר הרע, על העץ דא נשמת חיים, דמאן דחלל בה אתמר ביה כי קבור תקברנו, וימות בעלמא דין ובעלמא דאתי, דא איהו דיניה בחנק מאן דעבר על דא. (דבר אחר לא תלין נבלתו על העץ, דא נפשא דחול דלא תתחזיא קדם נפשא יתירא ובגינה אמר למשה (שמות ג ה) של נעליך מעל רגליך).

תרגום לעברית

ועוד, לא תלין נבלתו - זו נבלות הפה, על העץ - זה לשון הרע, שחטא זה גורם שימות קדם זמנו, וזהו כי קבור תקברנו. דבר אחר לא תלין נבלתו - זה יצר הרע, על העץ - זו נשמת חיים, שמי שחלל אותה, נאמר בו כי קבור תקברנו, וימות בעולם הזה ובעולם הבא, זה דינו בחנק מי שעובר על זה. דבר אחר, לא תלין נבלתו על העץ - זו נפש של חל שלא תראה לפני הנפש היתרה, ובשבילה אמר למשה של נעליך מעל רגליך.

תִּנְיִנָּא הָרַג, הָרַג לְגַנָּב, וְלִגְזֵלָן עֹנֶשָּׂא, וּבִגְיִין דָּא הַמִּמְשָׁכָן לְחִבְרִיהָ צָרִיךְ לְמַחֲזִיר לִיהָ מִשְׁכֻּנָּיה בְּעֵידָן דְּצָרִיךְ לִיהָ, כִּינּוּן דְּלִית לִיהָ אַחֲרָא, הָדָא הוּא דְכָתִיב (דְּבָרִים כד יג) הָשִׁב תְּשִׁיב לוֹ אֶת הָעֶבֹט וְאֶת־מֶר בְּקָרָא אַחֲרָא (שְׁמוֹת כב כה) אִם חָבֵל תַּחְבֵּל שְׁלֵמַת רֵעֶךָ עַד בֹּא הַשָּׁמֶשׁ תְּשִׁיבֵנּוּ לוֹ, הָאִי בְּנִשְׁמַתָּא דְּבַר נֶשׁ מִמֶּלֶל, אִם חָבֵל תַּחְבֵּל נַפְשָׁא וְרוּחָא, שְׁלֵמַת רֵעֶךָ דָּא נִשְׁמַתָּא.

תרגום לעברית

הַשְׁנִי - הָרַג, הָרַג לְגַנָּב, וְלִגְזֵלָן עֹנֶשׁ, וּמִשּׁוּם זֶה הַמִּמְשָׁכָן לְחִבְרֵי צָרִיךְ לְהַחֲזִיר לוֹ מִשְׁכֻּנּוֹ בְּזִמְנֵי שְׁצָרִיךְ אוֹתוֹ, כִּינּוּן שְׂאִין לוֹ אַחֵר, זֶהוּ שְׁכָתוּב הָשִׁב תְּשִׁיב לוֹ אֶת הָעֶבֹט, וְנִימָר בְּפִסּוּק אַחֵר אִם חָבֵל תַּחְבֵּל שְׁלֵמַת רֵעֶךָ עַד בֹּא הַשָּׁמֶשׁ תְּשִׁיבֵנּוּ לוֹ, זֶה בְּנִשְׁמַתוֹ שֶׁל אָדָם מְדַבֵּר, אִם חָבֵל תַּחְבֵּל - נַפֶּשׁ וְרוּחַ, שְׁלֵמַת רֵעֶךָ - זֶה הַנִּשְׁמָה.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (קמ"ב ע"ב) ◆

טקסט התיקונים

וְאִם חָבֹל תַּחְבֹּל תִּפְלִין דִּידָא וְתִפְלִין דְּרִישָׁא, שְׁלֵמַת רֵעֶךָ כְּסוּיָא דְּמַצָּוָה, עַד בֹּא הַשָּׁמֶשׁ, דְּאֶתֶּמֶר בֵּיהּ (תַּהֲלִים פד יב) כִּי שָׁמֶשׁ וּמִגֵּן יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, תְּשִׁיבֵנּוּ לוֹ קָדָם דִּיתְכַּנְּשִׁי מִנִּיהָ, דְּעֲלִיהָ אֶתֶּמֶר (מְלָאכִי ג ג) וְזָרְחָה לָכֶם יְרֵאִי שָׁמַי שָׁמֶשׁ צִדְקָה וּמִרְפָּא בְּכַנְפֶיהָ, מֵאִי צִדְקָה צְלוּתָא, וּמִרְפָּא בְּכַנְפֶיהָ כְּנָפֵי מַצָּוָה דְּאִינוּן תִּפְלִין כְּנָפֵי יוֹנָה, וְכַנְפֵי מַצּוֹת צִיצִית, הִיא שְׁמֵלְתוֹ לְעוֹרוֹ מִשְׁכָּא דְּתִפְלִין, וְאִם אֵת לָא תַחֲזִיר אֵלֶין כְּסוּיָא לִיהָ קָדָם דִּיתְכַּנְּשִׁי מִנִּיהָ שְׁמֵשׁא דְּאִיהוּ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְּאֶתֶּמֶר בֵּיהּ כִּי שָׁמֶשׁ וּמִגֵּן יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, הֵכִי יִתְכַּנְּשִׁי מִינָהּ נִשְׁמַתָּא, דְּאֶתֶּמֶר בָּהּ (תַּהֲלִים פט לו) כִּסְאוֹ כְּשֶׁמֶשׁ נִגְדִי, מְדָה לְקַבֵּל מְדָה, וּבִגְיִין דָּא עַד בֹּא הַשָּׁמֶשׁ תְּשִׁיבֵנּוּ לוֹ, לוֹ לְעֻנֵי דְּאִיהוּ צִדִּיק, וְלִשְׁכִּינְתָּא דְּאִיהֵי עֲנִיָּיה בְּגֻלוּתָא, כִּד יְתִי לִילִיָּא דְּאִיהֵי גֻלוּתָא, בְּמָה יִשְׁכָּב

וְאִם חָבַל תַּחֲבֹל - תִּפְלִין שֶׁל יָד וּתְפִלִּין שֶׁל רֹאשׁ, שְׁלֵמַת רֵעֶךָ - כִּסּוּי שֶׁל מְצוּהָ, עַד בֹּא הַשֶּׁמֶשׁ - שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ כִּי שֶׁמֶשׁ וּמִגֵּן יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, תִּשְׁכְּבוּ לוֹ - קִדְּם שְׂתִכְכְּסוּ מִמֶּנּוּ, שְׁעָלְיוֹ נֶאֱמַר וְזָרְחָה לָכֶם יְרֵאִי שְׁמִי שֶׁמֶשׁ צִדְקָה וּמִרְפָּא בְּכַנְפֶיהָ. מָה זֶה צִדְקָה? תִּפְלָה, וּמִרְפָּא בְּכַנְפֶיהָ - כְּנָפֵי מְצוּהָ שֶׁהֵם תִּפְלִין, כְּנָפֵי יוֹנָה, וְכַנְפֵי מְצוּת צִיצִית, הִיא שְׁמִלְתּוֹ לְעוּרוֹ - עוֹר הַתְּפִלִּין, וְאִם אֵתָּה לֹא תַחֲזִיר אֶת הַכִּסּוּיִים הַלָּלוּ קִדְּם שְׂתִכְכְּסוּ מִמֶּנּוּ הַשֶּׁמֶשׁ, שֶׁהוּא הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ כִּי שֶׁמֶשׁ וּמִגֵּן יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, כֶּךָ תִּתְכַּכְּסוּ מִמֶּךָ נִשְׁמָתְךָ, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ כִּסְאוֹ כְּשֶׁמֶשׁ נִגְדִי, מִדָּה כְּנִגְדִי מִדָּה, וּמִשׁוּם זֶה עַד בֹּא הַשֶּׁמֶשׁ תִּשְׁכְּבוּ לוֹ, לוֹ - לְעֵנִי, שֶׁהוּא צָדִיק, וְלִשְׁכִּינָה שֶׁהִיא עֲנִיָּה בְּגָלוּת, כְּשִׁיבָא הַלֵּילָה שֶׁהוּא גָלוּת, בְּמָה תִשְׁכַּב הַשְּׁכִינָה? שְׁוֹדָאֵי הַשֶּׁמֶשׁ, שֶׁהוּא הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, לֹא מֵאִיר לָהּ בְּגָלוּת, שֶׁהִיא הַלֵּילָה, וְנִשְׁאַרְתָּ בְּחֹשֶׁכָה, וּמִשׁוּם זֶה צָרִיכִים יִשְׂרָאֵל לְהֵאִיר לָהּ בְּגָלוּת בְּאוֹר וָנֶר, שֶׁהוּא תוֹרָה וּמְצוּהָ, אוֹר הַנִּשְׁמָה, ג' - נֶפֶשׁ רוּחַ, שֶׁהֵם סִימָן ג'ר, בְּתִי הַתְּפִלִּין שֶׁתִּשְׁכַּב בָּהֶם הַשְּׁכִינָה בְּגָלוּת, וְכִסּוּי שֶׁל צִיצִית לְהַתְעִיף בָּהּ בְּמִשְׁכָּכָה.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.